

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยโรงเรียนมัธยมสาธการวิทยา

Learning Experiences of Early Childhood in Matthayomsathukarnwittaya School

กัญญา เทียมทัต*

โรงเรียนมัธยมสาธการวิทยา

Kanya Tientad*

Matthayomsathukarnwittaya School

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนมัธยมสาธการวิทยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนมัธยมสาธการวิทยา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยใช้วิธีการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนมัธยมสาธการวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เทศบาลเมืองหัวหิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 162 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที (t – test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 25 – 30 ปี ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพลูกจ้าง และมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,001 บาท
2. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านกิจกรรมสร้างสรรค์เป็นลำดับแรก รองลงมา ด้านกิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรมในวงกลม ด้านกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ ด้านกิจกรรมกลางแจ้ง ด้านกิจกรรมเสรี/การเล่นตามมุม และด้านเกมการศึกษา ตามลำดับ

* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
e-mail: kanhya_Tie@hotmail.com

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : การเรียนรู้ เด็กปฐมวัย

Abstract

The purposes of this research were to study and compare the opinions of the parents' of the students at Matthayomsathukarnwittaya School about managing learning experiences, specifically with regards to variables which included gender, age, educational attainment, occupation and income. The sample consisted of 162 parents of students at Matthayomsathukarnwittaya School, under the provision of Hua-Hin Municipality, Prachuapkhirikhan Primary Educational Service Area Office 2. Prachuap Khiri Khan primary educational service area office 2. A questionnaire- with 0.98 reliability- was used for data collection. Data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA, and Scheffe's matched pair comparison. The findings revealed the following:

1. A majority of the sample were females between the ages of 25 and 30 years, with less than a Bachelor's degree, employed as civil servants, and earning an income of less than 10,001 baht.
2. Instructional activities management was practiced at the highest level for all activities, with practice on creative activities coming first, followed by experience-added activities, movement and rhythm activities, outdoor activities, free activities, and educational games, respectively.
3. The hypothesis test found that overall there were not statistically significant differences of opinions among variables such as gender, age, educational attainment, occupation, and income.

Keywords : Learning, Early Childhood

บทนำ

อนาคตของประเทศไทยขึ้นอยู่กับเด็กและเยาวชน ที่จะเจริญเติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจส่งผลให้การดำเนินชีวิตของคนต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดและการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ทำให้ขาดเวลาในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ก่อให้เกิดปัญหาครอบครัวและเป็นปัญหาสังคมส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศ เนื่องจากในการพัฒนาคนให้มีศักยภาพนั้นจำเป็นต้องปลูกฝังและอบรมเลี้ยงดูเด็กให้มีความรัก ความอบอุ่นตั้งแต่อยู่ในวัยเยาว์ ดังที่ Kulurattana (2002) ได้กล่าวว่า เด็กคือผู้ที่เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ ในอนาคตเป็นหัวหน้าของชุมชน เป็นกำลังของประเทศชาติ เด็กจึงจำเป็นต้องเติบโตขึ้นอย่างเข้มแข็งและมีอารมณ์มั่นคง สามารถยืนบนสองขาของตนเองได้ด้วยความเชื่อมั่นและผจญปัญหาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี การที่จะได้เด็กมีลักษณะดังกล่าวจำเป็นต้องมีการอบรมและเลี้ยงดูเด็กที่ถูกต้อง ดังนั้นเด็กที่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 3 – 6 ปี ถือว่าเป็นช่วงวัยที่สำคัญที่สุดช่วงหนึ่ง เพราะเป็นระยะที่เกิดการเรียนรู้มากที่สุดมีการพัฒนาบุคลิกภาพ สติปัญญา ค่านิยม จริยธรรม เด็กจะเป็นคนอย่างไรในอนาคตนั้นขึ้นอยู่กับ การเลี้ยงดูในวัยนี้เป็นอย่างสำคัญและเปลี่ยนแปลงได้ยากเมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 26 กล่าวว่า ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา (Ministry of Education, 2003) ในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย สถานศึกษาทำหน้าที่ประสานกับแหล่งเรียนรู้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ พ่อ-แม่ ผู้ปกครอง และผู้ที่เตรียมตัวเป็นพ่อแม่ มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาบุตร หรือบุคคลที่อยู่ในความดูแล (Office of the National Education Commission, 2003) ดังนั้นสถานศึกษาจึงต้องจัดการศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ซึ่งต้องพัฒนาปรับปรุงสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพกระบวนการเรียนรู้ที่แท้จริง จึงเกิดผลอย่างบูรณาการแก่ผู้เรียน และสถานศึกษาต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เลือกเรียนในสิ่งที่สอดคล้องกับ ความสนใจ ความถนัดสามารถแสวงหาความรู้และฝึกปฏิบัติในสภาพที่เป็นจริง รู้จักคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องและสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำจัดบรรยากาศใช้สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมความรู้และการเรียนรู้ของผู้เรียน (Office of the National Education Commission, 2003)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (Ministry of Education, 2003) ดังนั้นในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย จึงเป็นการจัดที่มุ่งเน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยต้องให้เด็กได้รับการส่งเสริมเกิดการพัฒนาและเรียนรู้ก้าวหน้าอย่างสูงสุดเท่าที่เด็กจะทำได้ มีการลงมือปฏิบัติเล่นอย่างสนุกสนาน กลมกลืนไปกับการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และสามารถ

ดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเองในสังคมอย่างมีความสุข การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่ผ่านมาเป็นการจัดเพื่อเป็นแบบอย่าง และการค้นคว้าวิจัย โดยส่งเสริมให้เอกชน ท้องถิ่นรับผิดชอบการจัดการศึกษามากกว่ารัฐ โอกาสการศึกษาจึงจำกัดอยู่ในเมืองและเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจดีเป็นส่วนใหญ่ โดยรัฐบาลเพิ่งเข้ามารับผิดชอบการจัดการศึกษามากขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2529 เป็นต้นมา ตามโครงการอนุบาลชนบท และเมื่อประกาศใช้แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายให้รัฐรับผิดชอบมากขึ้น โดยมุ่งจัดให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ในแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) รัฐมีเป้าหมายเพิ่มปริมาณการเตรียมความพร้อมทุกด้านของเด็กวัยแรกเกิด - 5 ปี อย่างมีคุณภาพ โดยเด็กทุกคนจะต้องได้รับการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมอย่างน้อย 2 ปี ก่อนเข้าเรียนระดับปฐมวัย ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจและสติปัญญา (Office of the National Primary Education Commission, 1997) การศึกษาระดับปฐมวัยในปัจจุบันเน้นที่การยึดเย็ดถ่ายทอดเนื้อหามากกว่ากระบวนการเรียน ไม่สร้างสติปัญญาอย่างแท้จริง ทำให้คิดไม่เป็น ทำไม่เป็น ขาดความเข้าใจตนเองที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมสังคมทั้งหลาย ทำให้เกิดความขัดแย้งและปัญหานานาประการ (Office of the Private Education Commission, 1999) ครูจึงมีความสำคัญในการพัฒนาการทุกด้านของชีวิตผู้เรียน ต้องมีความรู้พื้นฐานในเรื่องต่างๆ มากพอที่จะถ่ายทอดให้เด็กได้ตามวัย โดยรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายครูต้องสร้างความรู้ ความคิด ความสามารถและควมมีคุณธรรม จริยธรรม โดยจะต้องมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนที่จะส่งเสริม สร้างสรรค์ผู้เรียน ตลอดจนการวัดและประเมินผลของผู้เรียนโดยมุ่งคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นวิธีการเรียนรู้อาจเป็นรากฐานสำคัญที่สุดคือความรักและความเข้าใจ และครูต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร ตลอดจนมีความสามารถร่วมคิดร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนได้อย่างประสานสัมพันธ์ และสอดคล้องกัน ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนได้อย่างแท้จริง เพื่อส่งผลสัมฤทธิ์แก่ผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ โดย Norakij, Dechakub & Boonsong (2003) ได้ศึกษาความสามารถในการใช้มือของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยเมล็ดพืช พบว่า ความสามารถในการใช้มือของเด็กปฐมวัยภายหลังจากการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยเมล็ดพืชสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยเมล็ดพืช

ปัญหาที่เกิดขึ้นของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในเรื่องการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนมัธยมสาธิตการันั้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เข้าใจความต้องการในการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งส่วนใหญ่คงมีความเชื่อและความคาดหวังให้ลูกได้เรียน อ่าน เขียน คิดเลขให้ได้ เนื่องจากเด็กมีความสามารถในการสังเกตและการจำดี ทำให้ผู้ปกครองเกิดความเข้าใจในเรื่องการวัดความสามารถทางสติปัญญาของเด็กและมักจะสรุปว่าเด็กที่จำสิ่งต่างๆ ได้ดีย่อมเป็นเด็กฉลาด มีปัญหาหลักแหลม แต่บุคคลในแวดวงการศึกษาในระดับปฐมวัยจะมองว่า สติปัญญาเป็นเรื่องที่ครอบคลุมพฤติกรรมความคิดทั้งหมดที่เด็กแต่ละวัยจะสามารถกระทำได้ตามขั้นตอน และมีได้มั่งวัดสติปัญญาด้านความจำเพียงอย่างเดียว ดังที่ Kulurattana (2002) กล่าวว่า ผู้ปกครองเกิดความรู้สึกขัดแย้ง

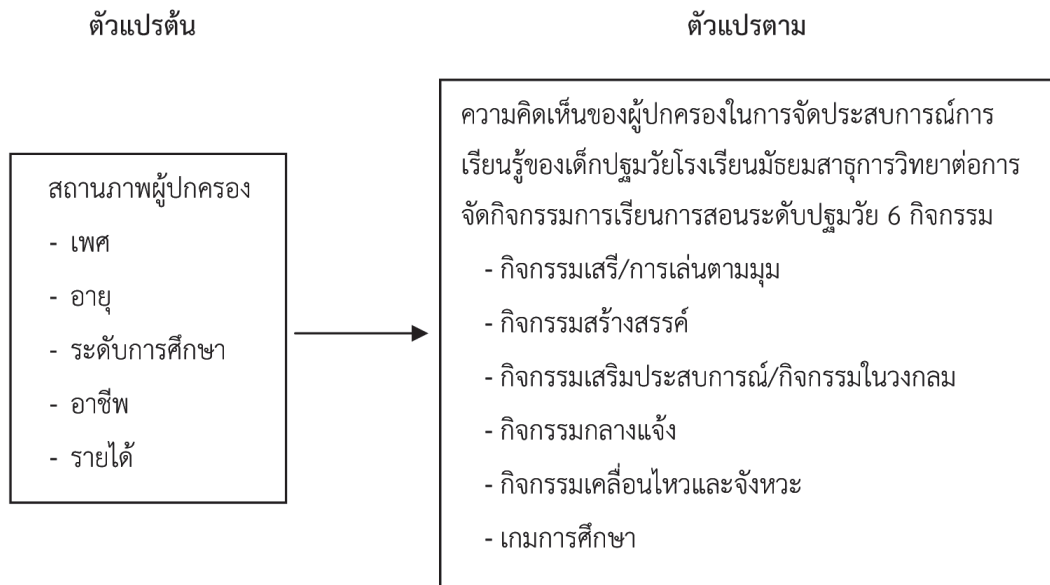
ไม่แน่ใจในแนวคิดแนวปฏิบัติต่อลูก ทำให้จำเป็นต้องให้ข่าวสารข้อมูลที่ถูกต้องกับผู้ปกครอง ในปัจจุบันสื่อต่างๆ เช่น วารสาร หนังสือ รายการวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการ ตลอดจนการจัดอบรมต่างๆ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับเด็กให้ผู้ปกครองได้มีความรู้ความเข้าใจและทัศนคติในการเลี้ยงดูที่ถูกต้องมากขึ้น นับเป็นการช่วยกันคลี่คลายปัญหาได้ทางหนึ่ง ดังนั้นการสร้างทัศนคติที่ดีต่อกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจึงมีส่วนสำคัญต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ปกครอง ซึ่งจะทำให้เกิดความใกล้ชิด รับรู้ถึงความแตกต่างปัญหา แลกเปลี่ยนความรู้ สร้างความเข้าใจและได้รับความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดทั้งประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็ก โดยสามารถมาเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนได้ ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้ปกครองเห็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของคุณครู และนำกลับไปใช้กับลูกที่บ้านได้ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนระดับปฐมวัยเน้นเรื่องการจัดกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนสำหรับครูกับผู้เรียน โดยการบูรณาการเพื่อนำไปพัฒนาเด็กให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้ตอบสนองความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาทักษะพื้นฐานเพื่อความสำเร็จในชีวิต (Office of the National Primary Education Commission, 1997)

ผู้วิจัยสนใจทำวิจัย เรื่องการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เทศบาลเมืองหัวหิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลจากการทำวิจัยครั้งนี้เพื่อให้ผู้ปกครองได้รับรู้ในการพัฒนาการของเด็กในวัยนี้ อันจะนำไปสู่การดำรงชีวิตโดยรวมต่อไป และสามารถเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในการพิจารณาเพื่อดำเนินงานในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระดับปฐมวัย ให้ได้ดียิ่งขึ้นและชัดเจนมากขึ้น และเพื่อพัฒนาส่งเสริมแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เทศบาลเมืองหัวหิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เทศบาลเมืองหัวหิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนระดับปฐมวัยโรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เทศบาลเมืองหัวหิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 286 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองนักเรียนระดับปฐมวัยโรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของยามานะ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 167 คน ดำเนินการเลือกตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ปกครองนักเรียน โดยจำแนกตามลักษณะตัวแปรที่กำหนด คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา แยกเป็นกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม ดังนี้ กิจกรรมเสรี/การเล่นตามมุม กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรมในวงกลม กิจกรรมกลางแจ้ง กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ และเกมการศึกษา

ลักษณะของแบบสอบถามนี้ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

- 1) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
- 2) การจัดประสบการณ์เรียนรู้ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 3) การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติทดสอบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเซฟเฟ (Seheffe')

ผลการวิจัย

1. ผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 25 – 30 ปี ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพลูกจ้าง และมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,001 บาท ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ปกครอง

รายการ	จำนวน (n = 162)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	46	28.40
หญิง	116	71.60
2. อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	69	42.59
25 - 30 ปี	74	45.68
มากกว่า 30 ปี	19	11.73
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	121	74.69
ปริญญาตรี	24	14.82
สูงกว่าปริญญาตรี	17	10.49

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 162)	ร้อยละ
4. อาชีพ		
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	9	5.56
ลูกจ้าง	80	49.38
กิจการส่วนตัว	67	41.36
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	6	3.70
5. รายได้ของผู้ปกครอง/เดือน		
น้อยกว่า 10,001 บาท	104	64.20
10,001 – 15,000 บาท	34	20.99
15,001 – 20,000 บาท	14	8.64
มากกว่า 20,000 บาท	10	6.17

2. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านกิจกรรมสร้างสรรค์เป็นลำดับแรก รองลงมา ด้านกิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรมในวงกลม ด้านกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ ด้านกิจกรรมกลางแจ้ง ด้านกิจกรรมเสรี/การเล่นตามมุม และด้านเกมการศึกษา ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ	ลำดับที่
1. กิจกรรมเสรี/การเล่นตามมุม	3.69	0.55	มาก	5
2. กิจกรรมสร้างสรรค์	3.80	0.60	มาก	1
3. กิจกรรมเสริมประสบการณ์/ กิจกรรมในวงกลม	3.78	0.61	มาก	2
4. กิจกรรมกลางแจ้ง	3.75	0.56	มาก	4
5. กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ	3.76	0.57	มาก	3
6. เกมการศึกษา	3.59	0.67	มาก	6
รวม	3.73	0.49	มาก	

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพและ รายได้ ต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพส่วนตัวของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง อายุระหว่าง 25-30 ปี ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพลูกจ้าง และมีรายได้ต่ำกว่า 10,001 บาท

2. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับการปฏิบัติมาก โดยพบว่ามี การปฏิบัติมากด้านกิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นลำดับแรก รองลงมา ด้านกิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรมใน วงกลม ด้านกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ ด้านกิจกรรมกลางแจ้ง ด้านกิจกรรมเสรี/การเล่นตามมุม และ ด้านเกมการศึกษา ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในแต่ละรายกิจกรรม พบว่า

2.1 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ด้านกิจกรรมเสรี/การเล่นตามมุม อยู่ ในระดับการปฏิบัติมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านการจัดมุมบทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ตามจินตนาการ เป็นลำดับแรก และลำดับสุดท้าย ด้านการจัดมุมเล่นน้ำหรือมุมทรายเพื่อ ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด

2.2 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ด้านกิจกรรมสร้างสรรค์ ในภาพรวมอยู่ใน ระดับการปฏิบัติมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านการวาดภาพระบายสีเพื่อส่งเสริมจินตนาการ เป็นลำดับแรก และลำดับสุดท้าย ด้านการประดิษฐ์เศษวัสดุตามความต้องการอาจทำเป็นผลงานมาเล่าให้ฟัง เพื่อเป็นการส่งเสริมความคิดและการกล้าแสดงออก

2.3 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ด้านกิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรม ในวงกลม ในภาพรวม อยู่ในระดับการปฏิบัติมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านการร้องเพลง เล่นเกมเพื่อส่งเสริมการกล้าแสดงออก เป็นลำดับแรก และลำดับสุดท้ายด้านการศึกษาออกสถานที่เพื่อ ส่งเสริมการสังเกต

2.4 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยด้านกิจกรรมกลางแจ้ง ในภาพรวม อยู่ ในระดับการปฏิบัติมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านการเล่นกีฬาส่งเสริมการรู้จักกฎ ระเบียบวินัย เป็นลำดับแรก และลำดับสุดท้าย ด้านการละเล่นพื้นเมืองของเด็กเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทย

2.5 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ด้านกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ ในภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านการร้องเพลงเพื่อส่งเสริม การกล้าแสดงออก เป็นลำดับแรก และลำดับสุดท้าย ด้านการเล่นเก๋อঁดนตรีเพื่อส่งเสริมการรู้จักปรับตัว ร่วมกับผู้อื่น

2.6 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ด้านเกมการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านเกมจับคู่ภาพที่ซ่อนอยู่ในภาพหลักเพื่อส่งเสริมการเล่นร่วมกัน เป็นลำดับแรก และลำดับสุดท้าย เกมแต่งหน้าเพื่อส่งเสริมการอดทนและรอคอย

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

3.1 สมมติฐานที่ 1 ผู้ปกครองนักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยแตกต่างกัน ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบรายด้าน พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ด้านกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 สมมติฐานที่ 2 ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยแตกต่างกัน ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบรายด้าน พบว่า ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ด้านกิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรมในวงกลมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 สมมติฐานที่ 3 ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยแตกต่างกัน ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบรายด้าน พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยด้านกิจกรรมสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 สมมติฐานที่ 4 ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยแตกต่างกัน ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบรายด้าน พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยด้านกิจกรรมกลางแจ้งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 สมมติฐานที่ 5 ผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยแตกต่างกัน ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบรายด้าน พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ด้านกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

จากผลการวิจัยที่พบว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ในภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก จะเห็นว่าจากการที่ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา ทำให้เห็นความสำคัญในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในระดับมากทุกกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องตามเป้าหมายการปฏิรูปการศึกษา หนึ่งในแปด เป้าหมาย Sukharom (2001) คือ “การสร้างความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียนรับผิดชอบร่วมกันในการดูแลและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย” และสอดคล้องกับ Office of the National Education Commission (2001) กล่าวว่า “ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับเด็กต้องร่วมมือกันเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้เกิดแก่เด็กของตน ชุมชนและผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชนในการจัดและพัฒนาศึกษา” ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของสถานศึกษาจึงต้องมุ่งเน้นการจัดประสบการณ์ในรูปแบบกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรมจริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาของ จอห์น ดิวอี้ ที่กล่าวว่า เด็กเรียนรู้ได้ดีจากการกระทำ (Learning by Doing) และเรียนรู้ได้ดีจากประสบการณ์ตรง และ Sriwirat (2003) กล่าวเช่นเดียวกันว่า เด็กจะเกิดความคิดได้ต้องเริ่มจากการลงมือทำเสียก่อน การกระทำนี้ทำให้เด็กค่อยๆ เกิดความคิดสร้างจินตนาการ และเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมภายหลัง ซึ่งจะส่งผลให้เด็กเข้าใจเรื่องสัญลักษณ์ได้ต่อไป ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเป็นช่วงที่สำคัญที่สุดของการพัฒนา เพราะเป็นวัยแห่งการเจริญงอกงามของชีวิต ผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคือผู้ปกครองและสถานศึกษา นักการศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้มาก ดังที่ Rousseau (as cited in Tantiplachewa, 1999) เชื่อว่า “เด็กเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์โดยธรรมชาติมีการเรียนรู้ต่างจากผู้ใหญ่ เด็กสามารถทำตนให้ประสบความสำเร็จตามศักยภาพของตนได้เป็นอย่างดีและมีคุณธรรมโดยธรรมชาติ ถ้าผู้ใหญ่สร้างเสริมสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ ที่ดีและมีความสุขให้แก่เด็ก” สอดคล้องกับ Office of the National Education Commission (2001) กล่าวว่า ผู้ปกครองถือว่าเป็นผู้ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครอง และโรงเรียน นอกจากจะทำให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านวิชาการแล้ว ยังช่วยให้เด็กมีความก้าวหน้าในชีวิตต่อไปในอนาคตด้วย...” ดังนั้นในส่วนของสถานศึกษาจะต้องยึดแนวทางในการจัดการศึกษาปฐมวัย ตามที่ Waiwut (2003) ได้กล่าวถึง แนวทางในการจัดการศึกษา 5 ประการ 1) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาศึกษาที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกๆ ประเภท 2) ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ 3) พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย 4) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข 5) ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาเด็ก...” ในส่วนของครูผู้สอนจะต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านคือ ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรมจริยธรรม ซึ่ง Waiwut (2003) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบ 3 ด้าน ดังนี้ “...ด้านความรู้ที่จัดสำหรับเด็กปฐมวัยจะเน้น

เรื่องราวใกล้ตัวเด็ก บุคคล สถานที่ที่แวดล้อม ธรรมชาติรอบตัว สิ่งต่างๆ รอบตัวที่เด็กสนใจมีความจำเป็น ต้องใช้ในการดำรงชีวิต ความรู้ต่างๆ ไม่เน้นให้เด็กท่องจำ ด้านทักษะกระบวนการจะบูรณาการทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับเด็ก เช่น ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะทางสังคม ทักษะการคิด ทักษะการใช้ภาษา ทักษะทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ส่วนกระบวนการ จะฝึกให้เด็กรู้จักขั้นตอนการทำงานง่ายๆ ที่เหมาะสมกับวัยเพื่อให้เป็นพื้นฐานในการทำงานง่ายๆ หรือกิจวัตรประจำวัน...ด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม จะปลูกฝังให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น รักการเรียนรู้ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และคุณธรรมที่เหมาะสมกับวัย...” ครูผู้สอนจึงต้องจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมกิจกรรมประจำวัน (Ministry of Education, 2003) กล่าวถึง “...การเลือกกิจกรรมที่จะนำมาจัดในแต่ละวันต้องให้ครอบคลุม สิ่งต่อไปนี้...การพัฒนาด้านเนื้อใหญ่ การพัฒนาด้านเนื้อเล็ก การพัฒนาอารมณ์ จิตใจและปลูกฝัง คุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาสังคมนิสัย การพัฒนาภาษา และการส่งเสริมจินตนาการและความคิด สร้างสรรค์ และเมื่อพิจารณาผลการวิจัยในแต่ละด้าน พบว่า

ผลการวิจัยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยด้านกิจกรรมสร้างสรรค์อยู่ในลำดับแรก แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์มาก สอดคล้องตามหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ซึ่ง Ministry of Education (2003) กล่าวถึง ขอบข่ายของกิจกรรม ประจำวัน การเลือกกิจกรรมที่จะนำมาจัดในแต่ละวันให้ครอบคลุม “...การส่งเสริมจินตนาการและความคิด สร้างสรรค์ เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก และเห็นความสวยงาม ของสิ่งต่างๆ รอบตัว โดยใช้กิจกรรมศิลปะและดนตรีเป็นสื่อ ใช้การเคลื่อนไหวและจังหวะตามจินตนาการ ให้ประดิษฐ์สิ่งของต่างๆ อย่างอิสระตามความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก เล่นบทบาทสมมติในมุมเล่นต่างๆ เล่นน้ำ เล่นทราย เล่นก่อสร้างต่างๆ เช่น แท่งไม้รูปทรงต่างๆ ...” และสอดคล้องกับหลักการ จุดหมายของ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ข้อ 11 “มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์...” และเมื่อ พิจารณารายละเอียดกิจกรรมสร้างสรรค์ พบว่า กิจกรรมการวาดภาพระบายสีเพื่อส่งเสริมจินตนาการ มีการ ปฏิบัติมากเป็นลำดับที่ 1 และการเล่นกับสี ดินสี พับสี เพื่อพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ปฏิบัติมากเป็นลำดับ ที่ 2 นั้น แสดงว่า ผู้ปกครองมีความเห็นว่า สถานศึกษาให้ความสำคัญกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การวาดภาพ ระบายสีและการเล่นกับสี ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้าน ร่างกาย การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก การวาดภาพเป็นกิจกรรมศิลปะแบบหนึ่งที่มีคุณค่าสำหรับเด็กปฐมวัย เพราะนอกจากจะช่วยให้เด็กเกิดความเพลิดเพลินแล้ว ขณะที่เด็กกำลังวาดภาพ เด็กจะได้ฝึก การสังเกต จำแนก และเปรียบเทียบ ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องต่างๆ โดยผ่านประสบการณ์ตรง Sangthanoo (2002) ได้สรุปว่า “...พัฒนาการการวาดภาพของเด็กปฐมวัยจะพัฒนาเป็นลำดับวัย เริ่มจากการที่กล้ามเนื้อมือ และตาทำงานประสานกันตลอดจนการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว โดยการขีดเขียนที่ไม่มีความหมายไปสู่ การวาดภาพที่มีความหมาย สามารถใช้สัญลักษณ์แทนสิ่งที่ตนเข้าใจได้ตามลำดับ...”และการใช้สีของเด็กยังไม่เป็น ไปตามธรรมชาติ สีที่เด็กใช้เขียนภาพกับสีที่เด็กเห็นจริงๆ จะไม่เหมือนกัน ทั้งนี้เพราะเด็กใช้สีตาม อารมณ์แล้วแต่สีไหนจะสะดุดตาเด็กหรือสีที่เด็กชอบสีไหนเป็นพิเศษก็จะใช้สีนั้น ซึ่งไม่จำเป็นจะต้อง

สอดคล้องกับความเป็นจริง ซึ่ง Gorovitz Lewis & Luka (1967 as cited in Sangthanoo (2002) ได้ศึกษาและสังเกตการณ์วาดภาพของเด็ก พบว่า ในการวาดภาพของเด็กนั้นเด็กได้ รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว และได้แบ่งลักษณะภาพที่เด็กวาดเป็น 4 แบบคือ 1) ภาพวาดตามความสนใจเด็กจะวาดภาพตามความคิดของตนเอง 2) วาดภาพอิสระเป็นการวาดภาพจากหัวข้อที่กำหนดให้แต่เด็กจะคิดสิ่งที่ จะวาดเอง 3) ภาพของจริง เด็กจะวาดภาพจากของจริงที่กำหนดให้และ 4) ภาพวาดตามแบบที่กำหนดให้ ภาพนี้เด็กจะวาดเลียนแบบที่กำหนดให้ทุกประการ...ปรากฏว่าภาพที่เด็กชอบวาดมากที่สุดเรียงตามลำดับ คือ ภาพคน ภาพสัตว์ และภาพต้นไม้...” และจากการที่ Chanakul (1996) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และการรับรู้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมวาดภาพนอกชั้นเรียน และเด็กปฐมวัยที่ได้ รับการจัดกิจกรรมวาดภาพในชั้นเรียนปกติ มีความ คิดสร้างสรรค์และการรับรู้สิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า การวาดภาพเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เกิดความสนุกสนาน ความคิดสร้างสรรค์ และส่งเสริมพัฒนาการ ทุกด้านทั้งทางร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคมและสติปัญญา

ผลการวิจัยที่พบว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ด้านกิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรมในวงกลม มากเป็นลำดับสอง ทั้งนี้จากการที่ผู้ปกครองได้ร่วมกิจกรรมกับสถานศึกษา และรับทราบการจัดกิจกรรมของเด็กปฐมวัย ในกิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรมในวงกลม ที่สถานศึกษา ได้จัดกิจกรรมดังกล่าว เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ ฝึกการทำงานในระดับกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ ให้เด็กเกิดความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียน โดยใช้วิธีการต่างๆ ได้แก่ การสนทนา การอภิปราย สาธิต ทดลอง เล่านิทาน เล่นบทบาทสมมติ ร้องเพลง ท่องคำคล้องจอง ศึกษานอกสถานที่ และเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่เด็กในเรื่องต่างๆ ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (Ministry of Education, 2003) “การพัฒนาการคิดเพื่อให้เด็กได้พัฒนาความคิดรวบยอด สังเกต จำแนก เปรียบเทียบ จัดหมวดหมู่ เรียงลำดับเหตุการณ์ แก้ปัญหา จึงควรจัดกิจกรรมให้เด็กได้สนทนา อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เชิญวิทยากรมาพูดคุยกับเด็ก ค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทดลอง ศึกษานอกสถานที่ ประกอบอาหารหรือจัดให้เด็กเล่นเกมการศึกษาที่เหมาะสมกับวัยอย่างหลากหลายฝึกการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน และในการกระทำกิจกรรมทั้งที่เป็นกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่หรือรายบุคคล ...” และผลการวิจัยที่พบว่า มีการปฏิบัติระดับมาก ด้านการร้องเพลง เล่นเกมเพื่อส่งเสริมการกล้าแสดงออก และการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรม เป็นลำดับแรก และรองลงมานั้น แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองและสถานศึกษาต่าง มีความเข้าใจและเห็นความสำคัญของกิจกรรมดังกล่าว เพราะเป็นธรรมชาติของเด็กในวัยนี้จะเรียนรู้ได้มาก จากการใช้ประสาทสัมผัสต่างๆ โดยอาศัยการเล่นซึ่งเป็นธรรมชาติของเด็กอย่างหนึ่ง และเด็กจะชอบฟัง นิทาน ร้องเพลง ฟังเพลง

ผลการวิจัยที่พบว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ด้านเกมการศึกษา มีการปฏิบัติระดับมาก แต่เป็นลำดับสุดท้ายนั้น ทั้งนี้เกมเป็นกิจกรรมหรือเป็นสิ่งที่เด็กๆ ได้ปฏิบัติกันเป็นประจำทุกวันอยู่แล้วในช่วงที่เด็กๆ มีเวลาว่าง เด็กจะชอบเล่นเกมต่างๆ ทั้งที่โรงเรียน ที่บ้าน ในวันเปิดเรียนหรือ

วันหยุดเรียน แต่ในความเป็นจริงนั้น เกมการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นเกมการเล่นที่ช่วยพัฒนาสติปัญญา มีกฎเกณฑ์ กติกาต่างๆ สามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่มก็ได้ ช่วยให้เด็กรู้จักสังเกต คิดหาเหตุผล และเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสี รูปร่าง จำนวน ประเภท ส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ สังคม สติปัญญาปลูกฝังความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย พัฒนาทักษะการคิด การคิดจำแนก การคิดแยกแยะได้ ดังที่ Leeshuanka (2001, as cited in Sriwirat, 2003) ได้ศึกษาการคิดวิจารณ์ญาณของเด็กปฐมวัยที่เล่นเกมการศึกษามิติสัมพันธ์กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 4-5 ปี ผลการศึกษา พบว่าเด็กปฐมวัยที่เล่นเกมการศึกษามิติสัมพันธ์ มีการคิดวิจารณ์ญาณสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ Sriwirat (2003) กล่าวว่า “...เกมเป็นกิจกรรมการเล่นที่ให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีกฎ กติกา เกมเป็นสื่อที่กระตุ้นการทำงานของร่างกาย จิตใจ สมอและทักษะต่างๆ ในการพัฒนาการเรียนรู้และการคิดของเด็กให้ดำเนินไปสู่เป้าหมายได้อย่างถูกต้องเหมาะสม...” ดังนั้นเกมการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยจึงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะต่างๆ ที่จะทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Sriwirat (2003) ที่ได้สรุปว่า “การนำเกมมาเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมให้กับเด็กนั้น ทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นและมีความคงทน โดยเฉพาะเด็กปฐมวัยการเล่นเกมจะช่วยให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน นอกจากนี้ยังช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ฝึกทักษะด้านต่างๆ ซึ่งส่งผลต่อพัฒนาการที่ดีให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี

2. การทดสอบสมมติฐาน

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยแม้จะอยู่ในสถานภาพที่แตกต่างกันในด้านต่างๆ ต่างก็มีความสนใจ เอาใจใส่ต่อการเรียนรู้ของเด็กในปกครองของตนเอง จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Khamkeaw (2006) ที่พบว่า “ผู้ปกครองที่มีความแตกต่างกันในด้านความเกี่ยวข้องกับเด็ก อาชีพแตกต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับการเรียนคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยไม่แตกต่างกัน” แต่เมื่อพิจารณาจาก ผลการทดสอบสมมติฐานการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในรายสถานภาพในแต่ละด้าน พบว่าผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะแตกต่างกัน ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านกิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรมในวงกลมแตกต่างกัน ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านกิจกรรมสร้างสรรค์แตกต่างกัน ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านกิจกรรมกลางแจ้งแตกต่างกัน และผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ Phayakmetee (2003) ที่สรุปว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมี

ความต้องการด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยแตกต่างกัน และมีความสอดคล้องกับ Khamkeaw (2006) ที่กล่าวว่า “ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกันมีความต้องการเกี่ยวกับการเรียนคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย แตกต่างกัน”

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย กลางแจ้ง ควรมีการจัดมุมเล่นน้ำหรือมุมทรายเพิ่มขึ้น เพื่อช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด รวมทั้งจัดให้มีการเล่นพื้นเมืองของเด็กเพิ่มขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทย และศึกษานอกสถานที่เพิ่มขึ้นเพื่อส่งเสริมการสังเกต

1.2 ควรเพิ่มการประดิษฐ์เศษวัสดุตามความต้องการ อาจทำเป็นผลงานมาเล่าให้ฟังเพื่อเป็นการส่งเสริมความคิดและการกล้าแสดงออก

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัยของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเทศบาล สถานศึกษาเอกชน และสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อจะได้ทราบถึงแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของสถานศึกษาต่างๆ

2.2 ควรศึกษาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัย ในรายละเอียดของกิจกรรมเฉพาะด้านของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเทศบาล สถานศึกษาเอกชนและสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อจะได้ทราบถึงรายละเอียดในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เฉพาะด้านของสถานศึกษาต่างๆ

2.3 ควรศึกษา ความต้องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเทศบาล สถานศึกษาเอกชน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อจะได้ทราบถึงความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองในด้านต่างๆ

References

- Chanakul, S. (1996). *Result of Activities Outside the Classroom, Drawing on the Creativity and Environmental Awareness and Conservation of Preschoo Children*. (Master's thesis). Srinakharinwirot University, Bangkok. (in Thai)
- Kulurattana, P. (2002). *Memorial Cremation of Associate Professor Poranee Kulurattana, Ph.D., n.p.* Bangkok. (in Thai)
- Khamkeaw, P. (2006). *The needs of Parents with Young Children for Learning Mathematics*. (Master's thesis). Srinakharinwirot University, Bangkok. (in Thai)
- Ministry of Education. (2003). *The National Education Act and Amendments (1999) (2nd ed.)*. Bangkok : WTO Council. (in Thai)
- Ministry of Education. (2003). *Early Childhood Curriculum (2003)*. Bangkok : Kurusapa Ladprao Printing Press. (in Thai)
- Norakij, N., Dechakub, Y., & Boonsong, J. (2003). The Ability to use your Children to get Creative with Seeds Event. *SDU Research Journal of Humanities and Social Sciences*, 8(3) 103-115. (in Thai)
- Office of the National Primary Education Commission. (1996). *The 8th National Development Plan 2540-2544*. Bangkok: The Prime Minister's Office. (in Thai)
- Office of the National Primary Education Commission. (1997). *Training Manual that focuses on Child-Centered Pre-primary Education*. Bangkok : Religion. (in Thai)
- Office of the National Education Commission. (2001). *To this happy. Records of Students*. Bangkok : Pimdee. (in Thai)
- Office of the National Education Commission. (2003). *National Education Plan (2002-2016)*. Bangkok : The Prime Minister's Office. (in Thai)
- Office of the Private Education Commission. (1999). *Documentation, Training Policies and Quality Assurance and Accreditation of Private Schools*. (copy). (in Thai)
- Phayakmetee, W. (2003). *Educational needs of Parents with Desirable Traits for Early Childhood Education in Doi Saket*. (Master's thesis). Chiang Mai University, Chiang Mai. (in Thai)

- Sukharom, R. (2001). Factors Contributing to Success in Education Reform Policy into Practice in Schools : The Experience of Countries. 12-11. (in Thai)
- Sangthanoo, S. (2002). *Language Skills of Children who have been Organizing Activities for Teachers to Draw on the Wet Sand Reinforcement*. (Master's thesis). Srinakharinwirot University, Bangkok. (in Thai)
- Sriwirat, P. (2003). *The critical thinking of young children who have been playing the game thinking skills*. (Master's thesis). Srinakharinwirot University, Bangkok. (in Thai)
- Tantiplachewa, K. (1999). *Early Childhood Education for Parents*. Faculty of Education, Srinakharinwirot University, Bangkok. (in Thai)
- Waiwut, S. (2003). Early Childhood Curriculum 2003. Academic Journal, 6(10), 14-21. (in Thai)

ผู้เขียน

นางกัญญา เทียมทัต

โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา

เทศบาลเมืองหัวหิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110

e-mail : kanya_Tie@hotmail.com

